

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114215382
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114215382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Soni Zmekovej a JUDr. Eriky Madarászovej, vo veci starostlivosti o maloletú C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. pri X., H. V. XXX/XX, zastúpená JUDr. Štefanom Mišovičom, advokátom so sídlom Nitra, Jána Mrvu 22, otec U. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., X. XXXX/XX, t.č. F. pri B., M. XXX, o návrhu matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletej a o návrhu matky na úpravu styku, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19. augusta 2014, č.k. 24P/175/2014-14, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku o zmenu priezviska maloletého dieťaťa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh matky na zmenu priezviska maloletého dieťaťa zamietol. Zároveň upravil styk otca s maloletou C. P. nar. XX.X.XXXX podľa dohody rodičov tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou vždy v párnom týždni v kalendárnom roku, v sobotu v čase od 13. hod. do 14. hod. a to za prítomnosti matky maloletého dieťaťa. Začiatok aj koniec stretnutia bude prebiehať vždy v mieste bydliska maloletého dieťaťa. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom včas a riadne pripraviť. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a ustanovenia § 25 ods. 1, 2, 3, 4, § 35 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vychádzal zo zistenia, že maloletá C. P., nar. XX.XX.XXXX pochádza zo vzťahu matky B. B. a otca U. P., pričom rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/280/2011-89 zo dňa 26.9.2012 bola maloletá C. P. zverená do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný výživným vo výške 200,- eur mesačne. V tomto konaní matka žiadala aj o zmenu priezviska dieťaťa, avšak návrh v tejto časti vzala späť. Styk otca s maloletým dieťaťom upravovaný nebol, pretože rodičia uviedli, že sa ohľadne styku vedia dohodnúť. Matka dieťaťa dňa 26.4.2013 matka znovu podala návrh na zmenu priezviska dieťaťa z dôvodov, ktoré sú uvedené aj v súčasnom návrhu matky, ktorý návrh matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletej bol dňa 04. 03. 2013 zamietnutý. V tejto súvislosti súd prvého stupňa zistil, že od uvedeného rozhodnutia prebiehali stretnutia otca s maloletou iba sporadicky, tak ako v predchádzajúcom období, približne 5 - 6 krát do roka. V roku 2014 otec maloletú navštívil v apríli, kde sa na jeho podnet uskutočnilo stretnutie rodičov na príslušnom ÚPSVaR ohľadne vzťahu otca a maloletého dieťaťa v rámci realizácie styku. Kolíznym opatrovník vykonal pohovor s maloletou dňa 23.7.2014 za prítomnosti matky, ktorá sa ohľadne otca vyjadrila, že za ňou chodí, ale je zlý, pretože nahlas kričí, kričí na mamínu, keď za ňou príde nehrajú sa spolu, nechce sa s ňou hrať s tým, že na otázku ako by sa chcela volať, či P. alebo B., odpovedala že C. maminkina. Následne dňa 18.8.2014 bol vykonaný opakovaný pohovor s

maloletou v jej prirodzenom rodinnom prostredí, uviedla, že s ocinom sa nestretla, ani za ním nechce ísť, lebo je zlý, lebo kričí na maminu. Na otázku ohľadne zmeny priezviska maloletá po dlhšej úvahe odpovedala, že sa chce volať B.. V závere správy z pohovoru s dieťaťom kolízny opatrovník uviedol, že na základe uvedených skutočností, ktoré boli získané pohovorom primeraným mentálnej a vekovej vyspelosti dieťaťa kolízny opatrovník konštatuje, že dieťa jednoznačne pri pohovore nepreferovalo ani jedno z priezvisk, pretože si neuvedomovalo vážnosť takejto zmeny. Vzhľadom k tomu, že sa otec s dcérou stretol naposledy v apríli 2014, vyživovaciu povinnosť si plní i keď nie vo výške stanovenej súdom, navrhujú aby súd návrh matky zamietol. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh matky na zmenu priezviska maloletého dieťaťa nebol dôvodný, aj napriek tomu, že stretnutia otca s maloletou prebiehajú iba sporadicky približne päť až šesť krát do roka, maloletá vie kto je jej otcom, vie sa s touto osobou stotožniť. Rovnako tak bolo preukázané, že otec si plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, hoci nie v súdom stanovenej výške, ale výživné, ktoré matke posielal zabezpečuje potreby maloletého dieťaťa tak, aby nebolo žiadnym spôsobom ohrozené (otec si podal návrh na zníženie výživného, konanie o jeho návrhu sp. zn. 24P/207/2014, zatiaľ nebolo právoplatne ukončené). Súd prvého stupňa poukázal aj na tú skutočnosť, že maloletá mala od svojho narodenia už priezvisko zmenené a to dohodou rodičov, keď sa po narodení rodičia dohodli na priezvisku B. a potom čo plánovali uzatvoriť manželstvo, zmenili priezvisko dieťaťa na priezvisko P.. Keďže zmena priezviska maloletého dieťaťa znamená značný zásah nielen do práv rodičov ale aj do práv dieťaťa, môže súd, pokiaľ sa rodičia na priezvisku dieťaťa nedohodnú, dať jednému z nich súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa iba vtedy, pokiaľ sú na takéto opatrenia vážne dôvody. Podľa názoru súdu prvého stupňa v tomto konaní neboli zistené závažné dôvody, a preto návrh matky ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ išlo o úpravu styku otca s maloletou súd prvého stupňa vychádzal z dohody rodičov ohľadne stretnutí otca s dieťaťom, pričom styk na ktorom sa rodičia dohodli, je v súčasnej dobe v súlade so záujmami maloletého dieťaťa a zodpovedá aj možnostiam otca cestovať za maloletou z miesta jeho súčasného bydliska. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

Rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku o zmenu priezviska maloletého dieťaťa napadla v zákonnej lehote odvolaním matka maloletého dieťaťa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrhu vyhovieť. Bola toho názoru, že návrh na zmenu priezviska maloletej bol podaný dôvodne, pretože otec nemá záujem sa s maloletou stretávať, aj keď sa na styku dohodli, návštevy nevykonával pravidelne, iba sporadicky. Nesúhlasila s tvrdením súdu, že maloletá pri otázke, ako by sa chcela volať, váhala. Maloletá sa vyjadrila, že sa chce volať ako maminka, pričom pri druhom pohovore s kolíznou opatrovníčkou už jasne povedala na otázku, ako by sa chcela volať, že sa chce volať B.ýmto boli podľa názoru matky splnené podmienky uvedené v ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine, pričom nemá vedomosť, z akého dôvodu kolízny opatrovník nesúhlasil so zmenou priezviska maloletej. Okrem toho uviedla, že otec nemá záujem na stretávaní sa s maloletou, ak keď pred súdom tvrdil opak.

Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že už na pojednávaní navrhol návrh matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletej zamietnuť. Vzhľadom na to, že s maloletou C. bol opakovane vykonaný pohovor primeraným spôsobom jej mentálnej a vekovej vyspelosti, kolízny opatrovník mal za to, že dieťa jednoznačne pri pohovore nepreferovalo ani jedno z priezvisk, maloletá si neuvedomovala vážnosť takejto zmeny. S poukazom na vek a mentálnu úroveň dieťaťa nemožno z jeho strany získať relevantný názor na zmenu priezviska.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku o zmenu priezviska maloletého dieťaťa je vecne správne a odvolanie matky nie je dôvodné, preto podľa § 219 ods. 1 OSP rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku o zmenu priezviska maloletého dieťaťa ako vecne správny potvrdil. Výrok, ktorým súd prvého stupňa upravil styk otca s maloletým dieťaťom, nebolo napadnuté odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané matkou v jej odvolaní odvolací súd uvádza, že za podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností možno považovať i zmenu priezviska mal. dieťaťa. Aj keď každý z rodičov má právo a povinnosť dieťa zastupovať samostatne, v podstatných veciach sa vyžaduje zhoda vôle rodičov. Ak sa rodičia, ako tomu bolo aj v tomto prípade, nedohodnú na podaní žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa príslušnému správne orgánu, môže dať súd v zmysle ust. § 35 Zákona o rodine súhlas na podanie tejto žiadosti jedným z rodičov len vtedy, ak sú preto závažné dôvody. Znamená to, že súd v prípade nezhody rodičov v otázke podania žiadosti o zmenu priezviska nerozhoduje o tejto zmene, ale na návrh niektorého z rodičov môže iba udeliť súhlas rodičovi na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa. Súd pri tom skúma, či udelenie takéhoto súhlasu je v záujme maloletého dieťaťa, napríklad či druhý rodič, ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí, si plní voči dieťaťu svoje rodičovské práva a povinnosti, či o dieťa prejavuje záujem a pod. Musí však ísť o taký vážny dôvod, že nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby u neho bol udržiavaný a prehĺbovaný pocit spolupatričnosti s týmto rodičom. Vzhľadom na to, že neboli v konaní preukázané závažné dôvody na zmenu priezviska maloletej C., súd prvého stupňa správne návrh matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletej zamietol, a to bez ohľadu na postoj maloletej C. k zmene priezviska. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vek maloletej C., ktorá je dieťaťom vo veku 5 rokov, a aj s ohľadom na mentálnu úroveň dieťaťa v danom veku, nemožno považovať názor maloletej na zmenu priezviska za relevantný, pretože dieťa v danom veku si nedokáže ešte uvedomovať vážnosť takejto zmeny. V konaní bolo preukázané, že otec maloletej prejavuje o maloleťu záujem, aj napriek tomu, že stretnutia otca s maloletou prebiehajú iba sporadicky približne päť až šesť krát do roka, maloleťá vie kto je jej otcom, vie sa s touto osobou stotožniť. Rovnako tak bolo preukázané, že otec si plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, hoci nie v súdom stanovenej výške, ale výživné, ktoré matke posielal zabezpečuje potreby maloletého dieťaťa tak, aby nebolo žiadnym spôsobom ohrozené (otec si podal návrh na zníženie výživného, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 24P/207/2014). Navyše odvolací poukazuje na to, že matka maloletej už v minulosti podala návrh na zmenu priezviska dieťaťa z dôvodov, ktoré sú uvedené aj v súčasnom návrhu matky, ktorý návrh matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletej bol zamietnutý rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/155/2013-14 zo dňa 04. 03. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2013. Od uvedeného rozhodnutia k žiadnej zmene rozhodných skutočností, ktorá by odôvodňovala vyhovieť návrhu matky na zmenu priezviska maloletej nedošlo.

Vzhľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v súdnom konaní neboli zistené také závažné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že je v záujme dieťaťa, aby sa jeho priezvisko zmenilo. Dieťa má k otcovi dobrý vzťah a po zmene svojho priezviska netúži a je zrejmé, že po zmene priezviska viac túži jeho matka, než maloleťá. Vzhľadom na to odvolací súd dospel k tomu, že nie je v záujme dieťaťa, aby jeho doterajšie priezvisko bolo zmenené.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku o zmenu priezviska maloletého dieťaťa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mohlo začať i bez návrhu, pričom takýmto konaním je aj konanie starostlivosti súdu o maloleté deti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.